

A&B

Architektura & Biznes

www.architekturaibiznes.com.pl

MIESIĘCZNIK OGÓLNOPOLSKI

architektura sakralna

7/8 2007

BETONOWY MONOLIT PETERA ZUMTHORA
TESTAMENT LE CORBUSIERA
TAJEMNICA MECZETU
W ŚWIETLE PÓŁNOCY – KOŚCIOŁY FINLANDII
KAPLICA ZAMIAST MURU

cena 12,00 zł Indeks 35 1008
(w tym 7% VAT)

ISSN 1230-1817
9 771230 181074
07 >

Beton nowej generacji

Wydawałoby się, że o betonie wiemy już wszystko, że niczym nie może nas zaskoczyć. Organizatorzy konferencji pt. „Beton — kamień współczesności” — Firma Wydawniczo-Reklamowa „RAM”, wydawca miesięcznika „Architektura & Biznes” oraz austriacka firma Rieder — wiodący specjalista w branży betonowej postanowili zmierzyć się z tym stereotypem.

Zgromadzonej w dniu 23 maja 2007 roku w sali konferencyjnej krakowskiego hotelu System Premium publiczności gro-no świetnych prelegentów, teoretyków i praktyków przedstawiło pouczające fakty dotyczące historii betonu, jego obecnej roli oraz interesujące prognozy na przyszłość. Dr Stanisław Karczmarczyk z Politechniki Krakowskiej, wybitny specjalista w zakresie konstrukcji betonowych scharakteryzował wybrane zagadnienia techniczne dotyczące „kamienia współczesności” na przykładzie własnych doświadczeń zawodowych, opowiadając ciekawe historie, m.in. budowy wyjątkowej betonowej rzeźby-krzesła przed domem Tadeusza Kantora w Huciskach czy

Sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Krakowie Łągowicach. Prelekcja gospodarza konferencji — dr. Romualda Loeglera stanowiła dopełnienie i poetycką ilustrację tematyki poruszonej przez dr. Stanisława Karczmarczyka. Podążając od szczegółu do ogółu, prelegent przedstawił subiektywny wybór spektakularnych dzieł architektonicznych z użyciem betonu, autorstwa m.in. Tadao Ando, Petera Zumthora (dom sztuki w Bregencji), Zahy Hadid (budynek straży pożarnej przy Vitrze w Weil am Rhein), biura Schultes Frank Architekten (krematorium w Berlinie) czy Dariusza Kozłowskiego (Wyższe Seminarium Duchowne Zgromadzenia Księży Zmartwychwstańców w Krakowie). Autor wybitnych realizacji przewartościowujących dotychczasowe polskie doświadczenia techniczne i estetyczne związane z użyciem betonu — kościoła św. Jadwigi i kaplicy cmentarnej w Batowicach (obie realizacje w Krakowie) wypunktował również liczne zasługi „bohatera” spotkania dla współczesnej architektury, nie zapominając jednak o mankamentach związanych ze stosowaniem tego materiału, wynikających raczej z niewiedzy jego użytkowników. W tym kontekście w obronie betonu warto przytoczyć refleksję prof. Bronisława

Roland Rauch z firmy Rieder w trakcie prezentacji produktu „fibre C”

Bukowskiego — nestora polskich żelbetników, przypomnianą przez dr. Stanisława Karczmarczyka: „Beton jest doskonałym materiałem, ma tylko jedną wadę — potrafi go zrobić każdy”.

Kolejny prelegent — Roland Rauch — gość z Austrii reprezentujący firmę Rieder uzmysłowił zgromadzonej publiczności, że pisanie historii betonu nie zostało jeszcze zakończone, że w materiale tym tkwi wielki potencjał przyszłej architektury. To właśnie działająca od pięćdziesięciu lat firma Rieder, słynna z innowacyjnych rozwiązań związanych z betonem, wprowadzając na rynek nowy materiał — połączenie betonu i włókien szklanych — „fibre C” rozpoczęła zapisywanie kolejnego rozdziału historii betonu. Roland Rauch w sposób zwięzły przedstawił zalety płyt „fibre C”, m.in. ich wytrzymałość oraz swobodę kształtowania w zakresie formy, barwy, powierzchni i obszaru zastosowania. Natomiast Leszek Kupis z firmy Kupis Elewacje zaprezentował na wybranych polskich

przykładach budynków zrealizowanych i dopiero projektowanych szerokie spektrum możliwych zastosowań „fibre C” oraz walory estetyczne produktu. Wśród scharakteryzowanych obiektów znalazły się m.in.: ratusz Urzędu Gminy Warszawa Ursynów (Pro-Invest sp. z o.o.), budynek apartamentowy „Prosta” w Warszawie (APA Kuryłowicz & Associates, Sp. z o.o.), budynek mieszkalny przy ul. Stawki w Warszawie (JEMS Architekci) oraz Centrum Nauki Kopernik w Warszawie (RAR-2 Laboratorium Architektury). Wystąpienie ostatniego prelegenta — Mucha Untertrifallera, współwłaściciela austriackiego biura Dietrich/Untertrifaller stanowiło spektakularne zwieńczenie konferencji. Zaprezentowane wybrane realizacje biura były wymownym dowodem technicznych i estetycznych zalet „fibre C”, ale także wartościowej architektury, która to nobilituje użyty materiał, nie na odwrót.

Paweł KRAUS

po lewej i poniżej:
Centrum Kongresowo-Festiwalowe w Bregencji, proj.: Dietrich/Untertrifaller, 2006

foto: Bruno Klemfar

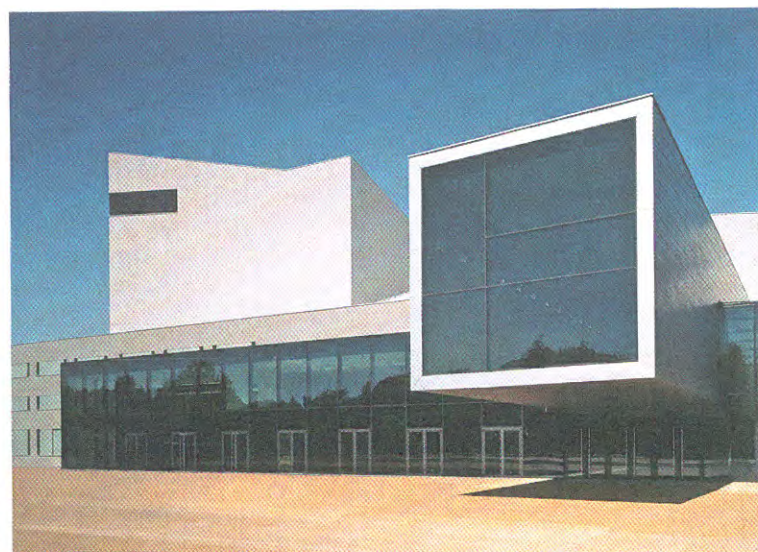

foto: Bruno Klemfar